www.ukrweekly.com

Dedicated to the ideals and interests of young Americans of Ukrainian descent. Informative, instructive. Supplement of Ukrainian Daily Svoboda Published by the Ukrainian National Association.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

The Ukrainian Weekly Section

Address
UKRAINIAN WEEKLY SECTION
81-83 Grand Street
Jersey City 3, N. J.
Tel. HEnderson 4-0237
Ukrainian National Ass'n
Tel. HEnderson 5-8740

РІК LXIII Ч. 17. SECTION TWO SVOBODA, UKRAINIAN WEEKLY SECTION, SATURDAY, JANUARY 28, 1956 SECTION TWO No. 17 VOL. LXIII

Many States and Cities Observed the 38th Anniversary of the Declaration of Ukrainian Independence

GOVERNORS AND MAYORS ISSUE PROCLAMATIONS, LAUDING UKRAINIANS FOR THEIR STRUGGLE FOR FREEDOM

REPRESENTATIVES OF UKRAINIAN CHURCHES OFFER PRAYERS FOR UKRAINIAN FREEDOM IN THE SENATE AND HOUSE OF REPRESENTATIVES. — UKRAINIAN BLUE AND GOLD BANNER FLOWN ALONGSIDE THE STAR-SPANGLED BANNER

UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

The unfurling of the Ukrainian blue and golden banner — symbol of the Ukrainian spirit of liberation and democracy — over the city halls of our municipalities throughout the country during the past weekend, the proclamations by State Governors and City Mayors of the Ukrainian Independence Day 38th anniversary of the historic January 22, 1918, — when the Ukrainian National Republic came into being, and the 37th anniversary of January 22, 1919, when the Western Ukrainian Republic, which arose on November 1, 1918, and merged itself with the Ukrainian National Republic on that day, the proclamation of which was made at the historic St. Sophia Square in Kiev, all of this has turned out to be a great inspirational force for us, Americans of Ukrainian birth or descent.

At times, our devotion to the Ukrainian Cause, to the national liberation of our suffering and tortured kinsmen in their native land, so long enslaved — since the fall of the Ukrainian National Republic, before the onslaughts upon it by its many national enemies, led by the Russians, both Red and the Whites — at times our devotion to the Ukrainian national liberation movement has lagged. So many times, we have not done "our bit". We have preoccupied ourselves with too many other things. We have allowed ourselves to be drawn into partisanships, allowing various group squabblings to interfere with our innate desire to be helpful, morally, materially, and practically to the Ukrainian Cause over there and over here.

In this sense, this year's observances of Ukrainian Independence Day, coupled with the official proclamations of governors and mayors, will, we believe, cause us to reavaluate what we have truly done, and, at the same time, to evaluate what, from now on, we shall do for the Ukrainian Cause.

The celebrations of Ukrainian Independence Day this year have had another value. And that is that the average American citizen, by just walking by the City Hall or municipal park, and by seeing the Ukrainian banner alongside the American, by reading in his daily accounts of the same and persons involved, by seeing the illustrated stories pertaining to the same, had his interest perked up. He possibly has not read any or all of the publications in English on Ukrainian history and culture sponsored by the Ukrainian National Association, — which have been of great value to inform our fellow Americans about the Ukrainians. But now, we have reason to believe, the Mr. Average American will begin to think at least a little about the Ukrainian people ,fighting down through the centuries for their individual and national liberty.

NEW YORK CONGRESSMAN PAYS TRIBUTE TO UKRAINIAN FIGHTERS FOR FREEDOM

Congressman Harold O. Ostertag of New York, delivered a brief oration in the House of Representatives, paying tribute to the Ukrainian people on the occasion of the 38th anniversary of the rise into being of the Ukrainian National Republic, which several years later was destroyed by the Russians, the Poles, and other national enemies of the Ukrainian people.

The Congressional Record of January 19th last, reports his talk as follows:

Mr. Speaker, on this the 38th anniversary of the independence of the Ukraine, we may well pause to take stock of our policies with respect to the peoples who have fallen under Communist domination.

President Eisenhower spoke with a clear voice, on the point, last summer in Geneva, when he said:

"The peaceful liberation of the captive peoples has been, is, and until success is achieved, will continue to be the major goal of United States foreign policy."

This is a shining hope and promise to the peoples behind the Iron Curtain, just as the goal of self-government is a beacon to all men everywhere, who love freedom. It is particularly a beacon to the people of the Ukraine, who are this week commemorating the short-lived era of independence which they won after World War I.

The Ukraine is a nation with a grand and heroic past. It came into being in the Middle Ages, and become Christianized a thousand years ago. In 1648 it became known as the Ukrainian Kozak state and as such it stood as a barrier against onslaughts from the east and from the north. Overcome and absorbed by the czars, Ukraine eventually won another brief but glorious era of freedom following World War I, only to lose it again to the Communists. Since then, it has suffered some of the harshest tyrannies known to history, including the Kremlin-made famine of the 1930's which was designed to break the resistance of the Ukrainians to communism, and in which more than 6 million Ukrainians died.

Mr. Speaker, it is a privilege to pay tribute to these courageous people at this time, and to express the hope that the day will come when their liberation, as envisioned in our foreign policy, will be achieved.

Prayers in U. S. Congress For A Free Ukraine

PRAYER ON UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY IN THE U. S. SENATE

The invocation at today's session of the United States Senate was offered by His Excellency, Metropolitan John Theodorovich of the Ukrainian Orthodox Church in the U. S.

On this occasion of the 38th anniversary of the proclamation of the independent democratic Ukrainian National Republic in Kiev, on January 22nd 1918, His Excellency prayed for a full recovery of the health of the President of the United States and stressed that "in these turbulent times of struggle between the forces of good and evil, we are our brother's keepers," adding that this day of Ukrainian independence should remind us of that country brutally conquered by rule of terror and compulsion, concluding with the words for "God to give us grace to see that the strugglers for freedom everywhere remember enslaved Ukraine, and give her love and moral support, for the hungry desire of freedom that is there."

Metropolitan John offered the invocation in the House of Representatives on the same occasion of Ukrainian Independence Day in January 1955. His Excellency reiterated on this occasion that he is the only surviving member of the hierarchy of the Ukrainian Orthodox Church which under Soviet rule suffered the loss, by murder and torture, of three Metropolitans, thirty Bishops and thousands of priests.

These sacrifices have not been in vain, for, according to the Metropolitan, the Ukrainian people will continue their struggle for religious and political freedom until the day when they are able to repeat the ceremony of proclaiming their independence just like on that day of Jan. 22, 1918. 1918.

PRAYER ON UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

offered by Monsignor Nicholas BABAK, Vice-president, Saint Basil's College, Stamford, Con. in the United States House of Representatives on January 19th 1956.

In the Name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

O, generous and loving God, we humbly thank Thee for the the inestimable blessings which Thou hast bestowed upon our land and its people, among whom are those who have fled from the inhuman tyranny of the colonialism of imperialistic Russian communism, and who have now regained the blessings of liberty. In this land of abundance Thou hast permitted men of all races, speaking many tongues, to live together under one flag.

Enlighten and guide, O wise and Almighty God, our devoted patriots, our leaders, the members of Congress, and the President of the United States in restored health, and enable them to fulfill the grave obligations of their respective positions with honesty and ability. For their work fill them with zeal; always to put welfare of our country and welfare of humanity over self. May they hasten to secure that universal peace which respects Life, Liberty and the pursuit of Happiness — freedom of religion, freedom of the press and freedom of lawful assembly.

With Thy help, O Lord, way they bring new life to the once free Ukrainians and all enslaved people — people who now helpelessly cry out from vast prisons behind barbed wire to men of freedom everywhere.

Fill the hearts of these American patriots with such compassion and determination that they may help to secure for all men, governments which derive their just powers from the consent of the governed.

Give them fearlessness and courage to protect the God-given rights of their fellow-men.

Amen.

New York City's Mayor Robert F. Wagner here presents to Mr. Peter Kuchma, head of the United Ukrainian Committee of New York City, and a member of the Auditing Committee of the UNA, in the presence of other members of the Ukrainian American delegation, his officially signed Ukrainian Independence Proclamation. The delegation was headed by Counsellor-in-Law Walter Stec; Mr. Dmytro Halychyn, president, and Mr. Michael Piznak, president and vice-president, respectively, of the Ukrainian National Association, were members of the delegation.

PROCLAMATION BY MAYOR WAGNER OF NEW YORK CITY

Whereas, January 22nd, will mark the 38th anniversary of a Free and Independent Ukrainian Republic, and the Ukrainians and Americans of Ukrainian descent all over the world, we observe this Anniversary as Memorial to aid once free native land, and

Whereas, the love of freedom and democracy still lives among the suppressed peoples of the present day Ukraine, and

Whereas, American citizens of a free land will have a warm understanding nd sympathy for the aspirations of a freedom-loving people in their homeland, and will mark the day as one dedicaced to Ukrainian democracy,

Now, therefore, I, Robert I. Wagner, Mayor of the City of New York, do hereby proclaim, Sunday, January 22, 1956, as UKRAINIAN DAY in New York City and call upon all of our citizens to join with those of Ukrainian origin in prayers for peace, freedom and justice in the world.

Ukrainian Flag Displayed at Eisenhower Salute New York Rally

Under arrangements made by Mr. Michael Piznak, counsellor-at-law, head of the Ukrainian Division of the Republican State Committee, a number of Ukrainian Americans, including Mr. Dmytro Halychyn, national chairman of the Ethnical Groups of the Republican Party, and Mr. Antin Dragan, editor of the „Svoboda" attended the President Eisenhower Salute rally held Friday night at the Madison Square Garden, New York City, attended by 17,000 persons. A gate of $ 1,000,000 was reported.

The program featured an ice show, in which each skater appeared in the finale with a flag of the members of the United Nations. Last, but not least, there appeared Mr. A. Sakolyshyn without skates, — wearing a Ukrainian embroidered shirt, and holding aloft the Ukrainian gold and blue banner.

A number of young Ukrainian girls, attired in Ukrainian costumes, were at the very front, and were the cynosure of the vast assemblage.

THE PRESENTATION OF UKRAINIAN FLAG to the city and Ukrainian literature to the public school system and the local public library by the United Ukrainian Organization of the city of Perth Amboy, N. J. is shown above during the observance of Ukrainian National independence Day in City Hall. Left to right in the picture are John Budniak, chairman and master of ceremonies—member of UNA Branch 155—for the program, Miss Marcella Budniak, Chief of Police John Swallick, Mayor James J. Flynn receiving the flag from Mrs. Ann Steczak, and Peter Stachiw, members of the committee on arrangements. Standing behind Mayor Flynn at his left is the Rev. Jaroslav Gabro, pastor of the Ukrainian Catholic Church of the Assumption. (Evening News Photo)

Ukrainian Independence Day Observed in Washington

The anniversary of the January 22, 1918 Declaration of Ukrainian national independence, was observed in Washington, D. T., last Saturday, January 21st, at the Hotel Mayflower.

Some three hundred guests attended, including Congressmen, Senators, and members of various foreign legations.

Principal speakers were Congressman Feighan, and former Congressman Kersten. Talks were also delivered by Lev Dobriansky, chairman, and Mr. Dmytro Halychyn, president of the Ukrainian Congress Committe of America. Edward O'Connor, former DP Commissioner was a toastmaster.

The affair was held under the auspices of United Ukrainian organizations, headed by Mr. Omlian Antonovych.

"UKRAINE'S FIGHT FOR FREEDOM, BARRIER AGAINST SOVIETS

At the dinner held last Saturday night, January 21st, in Washington, D. C., at the Mayflower Hotel, to commemorate the 38th anniversary of the Ukrainian Independence Day, January 22, 1918, Mr. Dmytro Halychyn, president of the Ukrainian Congress Committee of America and of the Ukrainian National Association, was one of the principal speakers. The text of his talk follows:—

Tonight, we are gathered on an occasion which is indeed rare and very important not only to Americans of Ukrainian descent but also to every American.

It is important to every American for many reasons, and I would like to mention at least one.

Recently, there was published in the newspapers a report, a gruesome, horrid, factual story as told by a Hungarian physician, who was detained for 6 years in a Russian concentration camp in Siberia, and now released. The story goes on like this:

In the camp in which he was detained, inhuman and intolerable conditions prevailed, so that the inmates of that camp decided on a strike in order to obtain better living conditions and better treatment. The strike lasted for quite a long time, and the Russians tried to break it with all available measures, but they couldn't. So one day they decided to send tanks against the inmates of that camp. On that same day about 500 Ukrainian women formed with their bodies a human wall, a barrier. They thought in this way they would stop the tanks. But the Russian bandits rolled over them and crushed them all under the wheels of tanks. So 500 women died a heroic death being trampelled under and massacred.

Were it not for January 22, 1918, on which date the Ukrainian Central Rada announced to the world that from this day, on, Ukraine is a free, independent and sovereign state of Ukrainian people, were it not for that high ideal of January 22 by which those women were inspired, there would not be today a story about 500 women sacrificing their lives in order to help their fellow men. And, as long as there are such heroic women and men who are ready to sacrifice their lives, who prefer death to slavery, Russia will think twice before she will dare to unleash an attack against a free world.

That is the reason why this date of January 22nd is important not only to Americans of Ukrainian descent, but also to every American and every free human being.

The least we can do at this time is to pay our deep homage to those heroic women and men who even now stand in the first line of defense and with their lives guard us against a sneak attack of the Russian communist hordes.

And with regard to this, I would like to quote to you 2 or 3 sentences of an article that appeared only two days ago in the Herald Tribune; "Despite thirty-eight years of Communist indoctrination, despite all the persecution and purges in their homeland, the Ukrainians still constitute a potential fifth column. In one respect that is an influence for peace, since it helps deter the Kremlin from launching major armed aggression against the West."

Now, in conclusion, let us pray that God give those heroic women and men strength to endure this ordeal and suffering. May God give them strength to live through this slavery, and see yet the day when the ideal of January 22nd, the ideal of a free and independent Ukraine — will be realised.

PROCLAMATION OF RHODE ISLAND GOVERNOR

Ukraine is the name of a geographical region in southeastern Europe, the original homeland of the people known as Ukrainians. Many countries have wanted to control its rich farm lands and mineral resources and have fought to do so.

Upon January 22, 1956, the Ukrainian people will celebrate their national holiday and will commemorate this great act toward liberation which took place on January 22, 1918. On January 22, 1919, occurred the consolidation of Greater Ukraine with Western Ukraine.

As soon as its independence was declared, Ukraine started a life and death struggle against Bolshevik Russia and the Czar. This struggle inspired by sacred nationalist ideals, was painfully sustained with immense human and material sacrifices; and now Therefore, do I, Dennis J. Roberts Governor of the State of Rhode Island and Providence Plantations, proclaim Sunday, January 22, 1956, as Ukrainian Independence Day, and, remembering that there are in America well over one and a half million Americans of Ukrainian descent, we ask all our people of this State to respect and admire this Nation which has for the past 154 years been striving increasingly for the restoration of its independence and which still struggles against Russian Bolshevism. It deserves our admiration, representing a treasured human strength which stands for the defense of democracy and Christianity. We hope that freedom for Ukraine can become a reality in the days ahead.

(Continued on page 2)

States and Cities Observed Anniversary of Ukrainian Independence

PROCLAMATION BY GOVERNOR STRATTON OF ILLINOIS

Whereas, The thirty-eight anniversary of the proclamation of the independent Ukrainian Republic occurs on January 22, 1956, and

Whereas, Americans of Ukrainian birth and ancestry in Illinois and throughout the United States are planning to celebrate this anniversary by reasserting their ardent hopes for freedom for all people, and by reaffirming their conviction that tyranny and despotism cannot permanently prevail, and

Whereas, to accord official recognition to this notable anniversary and its patriotic significance seems fitting and proper,

Now, therefore, I, William G. Stratton, Governor of the State of Illinois, do hereby proclaim Sunday, January 22, of the present year, as Ukrainian Day throughout Illinois, and request the appropriate observence of the occasion.

In witness whereof, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the State of Illinois to be affixed.

Done at the Capitol in the City of Springfield, this 13th day of January, in the year of Our Lord, one thousand nine hundred and fifty-six, and of the State of Illinois the one hundred and thirty-eight.

CHICAGO MAYOR DALEY'S PROCLAMATION

Whereas, the liberty-loving people of the Ukraine have for more than thirty years maintained both a passive and an active underground resistance to Communist oppression; and

Whereas, January 22, 1956, will be the thirty-eighth anniversary of the Ukrainian freedom which was terminated in 1922 by forcible Russian occupation: and

Whereas, Chicago citizens of Ukrainian descent will join with Ukrainians throughout the world, and with the nation's sympathizers, in observing the anniversary in a demonstration of their belief in freedom for all people and to reaffirm their conviction that tyranny and despotism can eventually be deposed;

Now, Therefore, I, Richard J. Daley, Mayor of the City of Chicago, do hereby proclaim Sunday, January 22, as Ukrainian Day in Chicago and call attention to the mass-meeting to be held in the St Nicholas School Auditorium which will call forth renewed hope in the hearts of Ukrainians behind the Iron Curtain by demonstrating that free people of our city and nattion are mindful of their struggle.

Dated this 4th day of January, A.D. 1956.

PROCLAMATION BY MARYLAND GOVERNOR McKELDIN

On January 22nd, forty million Ukrainians will solemnly celebrate the 38th anniversary of their liberation.

When Ukraine declared its independence in 1918, the democratic republic stood staunch beside the free nations of Europe. Four short years later, Ukraine was forced into its desperate resistnce against Communist oppression.

Now Ukrainians can celebrate independence only in their thoughts, for freedom of speech and gatherings is denied.

But it is not easy to force the yoke of slavery upon men determined to be free.

The cost of lives and loved ones, the rattling of fetters have not dimmed the Ukrainian cry for freedom.

This year, as Ukrainians honor their anniversary, it will symbolize the high ideals of freedom and democracy with faith that their struggle is not in vain.

On this same day, I, Theodore R. McKeldin, Governor ask my fellow Marylanders to extend their sympathies beyond the Iron Curtain and to express their faith in Ukraine's free future.

In proclaiming January 22 1956, "UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY," Maryland joins the free world to salute the resistance of enslavement May Maryland also remember the price of liverty—eternal vigilance.

Given Under My Hand and the Great Seal of the State of Maryland, at the City of Annapolis, this Twenty-Second Day of December, in the Year of Our Lord, One Thousand Nine Hundred and Fifty-Five.

PROCLAMATION OF BALTIMORE MAYOR D'ALESANDRO, JR.

Whereas, January 22, 1956 will be the thirty-eoghth anniversary of the Declaration of Independence of Ukraine, proclaimed in the year 1918 in Kiev, the ancient Capital of Ukraine; and

Whereas, Ukrainians everywhere, especially those who came to America to escape the tyrannic dangers of communism which threaten the peace of the world today, realize that it is vital for all free peoples to combat the rising spread of subversive propagonda by spreading the doctrine of democracy, both here and abroad, and to bear witness to our American way of life with its ideals of life, liberty and the pursuit of happiness—the God-given right of free men both in America and throughout the world; and

Whereas, although the Iron Curtain makes it impossible for those subjects under temporary communistic domination to inform the free world of the real nature of the rule of dictators, the Ukrainian Congress Committee of America, Inc., is well aware of the true facts and has taken the lead in pointing up for all Americans the danger of communistic world domination.

Now, Therefore, I, Thomas D'Alesandro, Jr., Mayor of the City of Baltimore, do hereby proclaim Sunday, January 22, 1956 as "Ukrainian Independence Day" in Baltimore, in recognition of the efforts being made by Americans of Ukrainian descent or birth to extol the merits of true democracy and to urge all our people to be alert, to the ever-present danger to liberty and justice throughout the free world. I further urge all citizens to join with the Ukrainian Congress Committee of Baltimore in the hope that the 40,000,000 Ukrainians, as well as all other persons temporarily behind the Iron Curtain, may soon be able to live as free men and be masters of their own destiny.

In witness whereof, I have hereunto set my hand and caused the Great Seal of the City of Baltimore to be affixed this eighteenth day of January, in the year of our Lord, one thousand nine hundred and fifty-six.

Worth Repeating

"Sinclair Weeks, Secretary of Commerce, has said that safeguards built into the U.S. economy have brought to an end the 'boom and bust' cycles that have plagued this country's history, and that even if defense spending were to be cut back it would in the long run vastly increase this country's prosperity. American style capitalism has matured to the point where the specter of a deep depression no longer needs to haunt the American people."—New York (N.Y.) Herald-Tribune

Pictured here is the **Governor Christian A. Herter** of Massachusetts signing the Ukrainian Independence Day Proclamation. Among the Ukrainian American delegation witnessing the the ceremony is (second from left) **Miss Anne Chopek,** member of the Board of Advisers of the Ukrainian National Association.

PROCLAMATION OF MASSACHUSETTS GOVERNOR HERTER

Whereas, January 22 marks the thirty-eight anniversary of the proclamation of the free and independent Ukrainian Republic; and

Whereas, Ukrainians all over the world will celebrate this anniversary in honor of the once free Ukraine and in affirmation of their faith in the triumph of freedom; and

Whereas, Communism at home and abroad is a constant threat to our freedom; and

Whereas, the resistance by the Ukrainians to the Communist rule in Ukraine has not ceased, and is an inspiration to lovers of liberty everywhere and deserves the moral and material support of all citizens of the free world; and

Whereas, the people of Massachusetts welcome the opportunity to honor a freedom loving people,

Now, Therefore, I Christian A. Herter, Governor of the Commonwealth of Massachusetts, commemorating the anniversary of the Ukrainian Declaration of Independence, do hereby designate and proclaim Sunday, January 22 1956, as Ukrainian Independence Day in Massachusetts and urge the citizens of our state to cooperate in its observance.

Given at the Executive Chamber in Boston, this thirteenth day of January, in the year of our Lord one thousand nine hundred and fifty-six, and of the Independence of the United States of America, the one hundred and eightieth.

PROCLAMATION BY PENNSYLVANIA GOVERNOR LEADER

Whereas, January 22nd will be observed by all Americans of Ukrainian descent as the 38th anniversary of the Ukrainian Declaration of Independence which unified all the Ukrainian territories into one independent Ukrainian republic; and

Whereas, The spirit of national unity is still strong and vibrant among those of Ukrainian ancestry, although the Ukrainian National Republic fell to Soviet Russia three years after its birth; and

Whereas, Our citizens of Ukrainian descent have made substantial contributions to the life of the Nation and the Commonwealth and have constantly been in the forefront of the battle of freedom and liberty for all men;

Now, Therefore, I, George M. Leader, Governor of the Commonwealth of Pennsylvania, do hereby proclaim January 22, 1956, to be Ukrainian Independence Day in Pennsylvania, and I strongly urge all our citizens to join with those of Ukrainian ancestry in appropriately noting this observance with a prayer that independence may be restored to the Ukraine.

Given under my hand and the Great Seal of the State, at the City of Harrisburg, this eleventh day of January, in the year of our Lord one thousand nine hundred and fifty-six, and of the Commonwealth the one hundred and eightieth.

Governor George M. Leader of the State and Commonwealth of Pennsylvania, is shown above signing the Ukrainian Independence Day Proclamation, in the presence of members of a Ukrainian American delegation visiting him for the occasion, which was headed by **Dr. Walter Gallan** (extreme left) of Philadelphia.

PROCLAMATION BY OHIO GOVERNOR LAUSCHE

Whereas, January 22, 1956, will be the thirty-eighth anniversary of the proclamation of the free and independent Ukrainian Republic, and

Whereas, Ukrainians all over the world are celebrating January 22nd as a memorial to a once-free Ukrainia, and

Whereas, Ukrainians in America are observing this date by reasserting their belief in freedom for all peoples and reaffirming their conviction that tyranny and despotism cannot long prevail where man so believes, and

Whereas, it is known that the love of democracy and freedom lives on in the supressed Ukraine, although the Republic was short-lived and fell under the forcible occupation of the Russian Communists in 1922, and

Whereas, it is univesally recognized that the resistance of the brave and patriotic Ukrainian people to Communistic totalitarianism has never waned even to this day.

Now, Therefore, I, Frank J. Lausche, Governor, do hereby proclaim Sunday, January 22, 1956, as Ukrainian Day in Ohio, and I take this opportunity to ask all the citizens of this state to join with those of Ukrainian descent in appropriately and suitably noting this date and the great significance which it has especially for the Ukrainian people.

In testimony whereof, I have hereunto subscribed my name and caused the Great Seal of the State of Ohio to be affixed, at Columbus, this 12th day of January, in the Year of our Lord, One Thousand Nine Hundred and Fifty-six.

PROCLAMATION BY NEW JERSEY GOVERNOR MEYNER

Whereas, January 1956 marked the 38th Anniversary of the Proclamation of the Free and Independent Ukrainian Republic; and

Whereas, the Ukrainian peoples of New Jersey observed January as a time of commemoration for a once free land where the love of freedom still lives; and

Whereas, in our free Democratic nation, Americans have a warm and instinctive sympathy for the aspirations of freedom loving people in other lands;

Now, Therefore, I, Robert B. Meyner, Governor of the State of Jersey, do hereby proclaim Sunday, January 22, 1956 as Ukrainian Day throughout New Jersey and commend the day and its significance to the patriotic consideration of all our citizens.

Given, under my hand and the Great Seal of the State of New Jersey, this nineteenth day of January in the year of Our Lord one thousand nine hundred and fifty-six, and in the Independence of the United States, the one hundred and eightieth.

Mayor Leo Carlin of Newark, N. J., is shown here signing the Proclamation of Ukrainian Day, in presence of Ukrainian Americans of that city.

JERSEY CITY MAYOR BERRY"S PROCLAMATION

Whereas January 22, 1956, will mark the 38th Anniversary of the founding of the free and independent Ukrainian Republic; and

Whereas Ukrainians all the the world, and especially in the United States, will observe said day in a religious and patriotic manner, thereby reaffirming their belief in the principles of democracy that freedom was designed by the Creator for all peoples and that tyranny and oppression cannot long endure; and

Whereas despite the fact that the Ukrainian Republic fell under the ruthless heel of Soviea Russian Communism in 1922, its brave and patriotic people, hating Communism and all forms of Totalitarianism, still nurture the spirit of democracy and love of freedom, and look forward with undying hope to the day when their country will rise again and take its proper place at the council table of free nations; and

Whereas the people of Jersey City join with the Ukrainian people in their hopes and desires for the future of their homeland;

Now, Therefore, be it resolved that the Board of Commissioners of the City of Jersey City do hereby proclaim Sunday, January 22, 1936, as Ukrainian Independence Day in Jersey City, and urge the people of the city to be mindful of the great significance which said day marks, not alone for the Ukrainian people, but for the freedom-loving people of every nation; and

Be it further resolved that as a tribute to the spirit of liberty manifested by the Ukrainian people, the national emblem of the Ukrainian Republic be displayed from the City Hall of Jersey City on January 22nd, 1956.

HONOR GUARD from the Ukrainian American Youth Association (SUMA) presents a Ukrainian Flag to Mayor Kristensen at Ukrainian Day Ceremonies held at City Hall Park, Yonkers, N. Y. on Sunday January 22, 1956. Also in the picture are, left to right; Rev.Peter Ohirko, assistant pastor of St. Michaels Ukrainian Catholic School, who blessed the flag; Walter Bek, Joseph Dashko and Alexander Zywotchenko of the SUMA Honor Guard; Mr. Michael Piznak, vice-president of the UNA and treasurer of the UCCA, who was the principal speaker, and William B. Choly, vice-chairman of the Ukrainian Day Committee. The girl scout is Miss Joyce Werney of St. Michaels Troop No. 99 who led the pledge of allegiance. In the background are the color guards from St. Michaels Post No. 962, CWV, and Ladies Auxiliary, city officials and representative of various parish groups.

PROCLAMATION BY MAYOR LEE OF NEW HAVEN, CONN.

Whereas: We in the United States have long been blessed with a heritage that comes through the acceptance of the Democratic ideals upon which our nation was founded, and

Whereas: As freedom-loving people we are always concerned with the rights and independence of peoples of the world, and

Whereas: January 22nd marks the 38th anniversary of the declaration of independence at Kiev, the capital of Ukraine—a short-lived freedom, and

Whereas: The people of Ukraine hope that one day they will regain their independence, and

Whereas: Their determination is a source of inspiration to people who oppose aggression and enslavement wherever it is found,

Now, Therefore, I, Richard C. Lee, Mayor of New Haven, Connecticut, do hereby remind our citizens that January 22nd, 1956, will be observed through the world as Ukrainian Independence Day and know that they will join in the observance and with prayers for the liberation of the Ukrainian.

Shown here is the Ukrainian American delegation witnessing the signing by **Mayor Richard S. Lee** of New Haven, Conn., of the Ukrainian Independence Day Proclamation.

UKRAINIAN WOMAN

The man is the head of the family, to all appearances. He is the provider, the breadwinner. That he is duty-bound to be.

It is the woman, however, who makes the home, home for her husband and her children, for the whole family. It is the woman who takes care of what the man likes to describe as "minor details," although actually he knows better than that. A husband rarely makes the final decision. He talks things over with his wife, concerning this or that, and in most instances her decision overrules his, for he realizes that she is more right than he.

It is the woman, who sees to the wants and needs of the family, the food, the clothing, education, insurance and the social life. It is she who takes the initiative in seeing that their children are well provided for for the future. It is the woman, the wife, the mother, who spurs her husband on to make certain that the son get a college education, and the daughter receive a fine dowry when she marries. She strives to give her children the finer things of life, allow them certain luxuries. At the same time she is steadfast in her determination to make her husband content and happy too. From time to time he riles her with his faults and shortcomings. It is then when she scolds him, — sometimes quite crossly. Usually he accepts it, for he realizes that she is right.

The man is inclined to take the easier way out of work or *some problem or situation.*

Here the wife comes to his aid. She prods her husband on and on to accomplishments of whatever faces him. If he has troubles in his work, be it at his office, factory, or mine, if he is at odds with his fellow associates, fellow workers, superiors, it is the woman who gently tells him to relax to take it easy.

Yes, indeed, the husband has his work cut out for him, in being a good provider for the family. Yet the wife has her own work cut out too; in fact, hers is the never ending task. Everyone once in a while the husband becomes lax, and may set aside such important things as payment of bills payment of insurance premiums, but the wife keeps an eye on such things and sees to it that all payments are made promptly. There is the matter of keeping a budget which most husbands have neither the patience nor time nor ambition to take care of. The wife knows of what importance a budget is. She knows good budgeting will permit her to save a little money on the side for that planned vacation trip or those birthday gifts and small luxuries. Moreover, she must see to it that the children are properly dresed, that they go to church regularly, receive religious instruction and receive the Sacraments as set forth by the Church. She must listen to the children's prayers, and she must teach them, in a gently, motherly fashion, the difference from the right and the wrong. She must listen to their lessons, answer their numerous questions, and see to it that they complete their homework. The mother makes it her duty to attend the parent-teacher meetings and to learn why Johnny or Mary are not doing so well in their studies, or why they have misbehaved in school.

Then there is still another burden, and agonizing one, — which the woman has to bear. That is when illness strikes either her children or her husband. It is difficult for her to wittness and feel their sufferings. It is then, by ministering to them, day and sleepless nights, that she rises to the heights of feminine nobility.

Truly, indeed, is what Jerome Taylor once wrote:

"A good wife is heaven's last, best gift to man, his gem of many virtues, his casket of jewels; her voice is sweet music, her smiles his brightest day, her kiss the guardian of his innocence, her arms the pale of his safety, her industry his surest wealth, her economy his safest steward, her lips his faithful counsellor.

In concluding this article about the duties, woes and worries, about the moments of spiritual satisfaction and happiness of the typical Ukrainian American woman, wife and mother, it would be not amiss to remind her of still another duty, one that has been performed already by many like her, but which still has to be performed by quite a number of other Ukrainian American women, namely, to have their husband, children, relatives and friends, enrolled in the ranks of the Ukrainian National Association, the chief inspirational and material force behind the forging ahead of Ukrainian American organizational, unifying, cultural life and activity.

During this extended campaign for new memebrs, the Ukrainian women have a wonderful opportunity to enroll their many relatives, friends and acquaintances into the

(Concluded on page 3)

Ukrainian Youth News

By ALEXANDER F. DANKO

Ukrainian Independence Day

We were mighty happy to learn of the many **Ukrainian Independence Day** celebrations that were held last week commemorating the 38th anniversary of Ukraine's great freedom proclamation on January 22, 1918.

We feel that this holiday should be celebrated annually and should grow in national and international importance climaxed by that inevitable day when Ukraine will rise as one free and independent nation and take its rightly place among the great powers of the world.

What makes me more certain than ever of the inevitability of this happy occurance is the example set in my hometown. The **"United Ukrainian Organization of Bayonne, N. J."** recently donated a new Ukrainian flag to the mayor who then proclaimed last Sunday as "Ukrainian Independence Day." Several pictures appeared in the local paper with people in Ukrainian costume from both the Ukrainian Catholic and Ukrainian Orthodox churches in the same picture (a previously unheard of occurance). Thus we seem to be making progress in uniting for the benefit of Ukraine, the other subjugated nations and consequently, world peace and overall prosperity.

"United we stand, divided..."

Bayonne likewise held a combined concert plus a literary cultural exhibit at the local public library to further open the general public's eye to the fact that there is a district and seperate ethnic group as the Ukrainians.

UYL-NA CORNER

The entire **UYL-NA Executive Board** convened last weekend at the **Hotel Statler** in **Buffalo, N. Y.** to plan for the **23rd anniversary UYL-NA Convention** which will be held there next **Labor Day Weekend, August 1-September 3, 1956.**

Much progress was made and reported and we'll relate them to you in coming weeks. We were impressed by the people's enthusiasm for this affair and especially by the enterprising group of Canadians, who will more or less be acting as hosts for this great event.

We likewise were impressed by the huge "Ukrainian Home —Dnipro" at 562 Genosee St. in Buffalo. **Mr. W. Sharvan,** who conducts the Ukrainian Radio Program in Buffalo, showed us around the large edifice. The UYL-NA is mighty glad to have his cooperation for our Buffalo ventures.

The entire UYL-NA Executive Board marched the block to the City Hall at noon last Sunday along with several hundred old and new local Ukrainian residents to view the Ukrainian flag-raising by Ukrainian Mayor **Steven Pankow.** The thought that kept reporting itself in my mind as the Ukrainian "blue and gold" was going up the pole along with the great "red, white and blue" was "Today Buffalo, tomorrow (or soon thereafter) Kiev." **Mr. Elias Bula** Buffalo UCCA prexy and **Walter Chopyk** played key roles in the celebration.

The entire UYL-NA Executive Board will meet again at **Buffalo's Hotel Statler** for **June 9 and 10.** It will also hold a **"Pre-Convention" Dance** at the aforementioned Ukrainian Home — Dnipro on Saturday evening **June 9** at 9 P.M.

We of UYL-NA hope to see many Ukrainians from Buffalo and surrounding areas there that weekend.

Executive Secretary

UYL-NA president **Walter M. Hubchik** (25483 Elon Drive, Dearborn 6, Mich.) recently announced that applications for the position of UYL-NA Executive Secretary are now being accepted.

The requirements include: being an UYL-NA member of Ukrainian ancestry, have the background and ability to organize districts, maintain UYL-NA activities.

The salary is $1,000 per annum and acceptance of appointments will not necessitate terminating present employment. Applicants who think they can qualify should contact Mr. Hubchick at the above address, and you have till February 15 to file for the appointment.

Christmas Cards

Many of you have received UYL-NA Christmas cards through the mail, but for one reason or another, have neglected to send your $1 payment in the return-stamped envelope. We hope you do so at once, as this money is greatly needed by UYL-NA's great work in propagating Ukrainian culture among the general public.

Please send your dollars to: **Michael Wichorek,** at 13814 Vassar Drive, Detroit 35, Mich.

Wilmington, Del.

One of the best balanced all-around Ukrainian Youth programs run by community is the one that is conducted by the **Wilmington Ukrainians.**

First, these very people who I'm proud to say are good personal friends besides being good Ukrainian Americans are running the **9th annual Ukrainian Orthodox League Convention** at the **Hotel DuPont** in **Wilmington, Del.** on **May 25-27, 1956.**

However, running a gigantic religious youth convention does not stop these people from being active in general Ukrainian Youth League of North America activities too (contrary to many areas which still persist in being one-track minded and keeping within their well known shell).

Wilmington's Ukrainian Youth folk dance program is moving into high gear now with over 30 young students. **Stella Zaharchuk and Alxander Ruskiewich** (2 former Soyuzivka Uke students) have been teaching these youngsters every 2nd Saturday (They're on today) at the **Ukrainian Citizens Club, 623 So. Heald St.** in Wilmington. Any Ukrainian youngsters in that area who may be interested in learning our colorful acrobatic folk dances in that area should write or visit the Ukrainian Club listed above and you'll be accomodated.

The Wilmington Ukrainians have also been active in choral and cultural pursuits, have sent several youngsters to the Ukrainian Cultural Courses at the Soyuzivka the past 2 summers, have been very active in UCCA and UYL-NA work, distributed the "UYL-NA Arts" book to various schools and libraries, have been active (and successful) in sports (basketball, baseball, bowling etc) and recently were responsible for showing a Ukrainian film for Ukrainian Xmas over a local Wilmington-Philly TV station.

Publicity chairman **Mike Kosowsky** relates that the Wilmington group will held a **"Snow Ball Hop"** at the Ukrainian Citizens Club mentioned above (just over the Delaware Memorial Bridge on Alt. No. 13) on **Saturday evening February 11, 1956 at 8:30 P.M.** We are certain that the entire Eastern area will show up to help this fine group in their endeavors on behalf of the Ukrainian Cause.

Syracuse, N. Y.

February 5, 1956 is the evening set for the **Bill Micho Testimonial Banquet"** at the Ukrainian Home in Syracuse, N. Y. Bill is the popular lad who just granduated from Syracuse U. and will enter the U. S. military service soon. Bill is the great scatback at Syracuse who also presided at the school's "Luke Myshuha Ukrainian Club."

We thought highly of Bill's abilities and we showed it by awarding him the co-captaincy, along with All-American **Phil Tarasovic of Yale,** of the 21st annual Ukrainian All American College Football Team, which was published last month. Good luck in any and all future endeavors, Bill Micho.

Scholarship Fund

Bill Ewaniszyk, UYL-NA Sports Director (101 Terrace Drive-Suracuse 9, N.Y.) told us that he'd like to set up a scholarship fund at Syracuse University for some deserving Ukrainian youngsters in the future.

With over 600 Ukrainian families in Syracuse, Bill thinks $1 per year for family accumulated over several years would be needed to put over this project. Perhaps a group such as the enterprising Ukrainian Holy Name Society of Syracuse, backed by the priest of the local St. John's Ukrainian Catholic parish, would be the tonic needed.

UKRAINIAN WOMAN

(Concluded from page 2)

Ukrainian National Association.

This is a looked for an opportunity for the women to show their organizational ability, proving that inspite of the many duties that they must fulfill throughout the day, — they can find the time to enroll new members, that they are just as good saleswomen in promoting a good turn for their neighbors, relatives and friends — selling them insurance which is a protection and security for the entire family. Besides, it enables them to earn reward for their efforts.

More power to our Ukrainian American women, in their self-dedicated tasks!

Josephine Gibajlo Gibbons

U.N.A. QUESTIONS AND ANSWERS

We have some more questions and answers of general interest concerning the Ukrainian National Association.

Q. My branch secretary says I have to pay 10 cents monthly into the branch treasury for what he calls "administration purposes." How come?

A. Remember that the UNA is a fraternal benefit society and does all of its business through its branches. The branches do not receive any financial aid from the parent organization, so the members contribute 5, 10, or 15 cents monthly so that funds would be available to defray expenses postage, rent for meeting rooms, stationery, etc.) Some branches maintain sick benefit funds into which participating members contribute 50 cents monthly. These small charges may be considered the same as "club dues," used for the benefit of the members.

Q. My branch officers claim they receive no salary from the UNA. If this is true, and I doubt it, why are they working for nothing?

A. It is true. The UNA, being a fraternal benefit society as explained above, does not have salaried agents. Officers of branches are elected to office by the branch members at annual meetings, and they perform their duties because they are loyal UNA members who are interested in the growth and development of their organization. Remember, the UNA is a Ukrainian American organization founded on the broad principal of fraternalism; its main aim is to promote fraternalism among Ukrainian Americans. It is a one big happy family.

Q. I am the father of three young children. If I have them become UNA members will their certificates each contain a clause to the effect that, if I should die before they become 21 years of age, their certificates will be exempt from dues until they actually become of age?

A. Yes. Such a clause is now available. Be sure to let your branch secretary know that you desire the "Payor Benefit Contract" when completing applications for your children.

Q. I became a UNA member in 1953. When will I start receiving dividends?

A. All members who became members before or on December 31, 1953, are eligible to receive dividends if they were in good standing on December 31, 1955. The dividend checks will be dated May 31, 1956, and members are urged to remain in good standing through this date in order to receive their checks promptly.

Q. I didn't receive a dividend check in 1955. How come?

A. You were in suspension the time the dividends were issued. Since you have become reinstated, however, the UNA will issue a check in your favor soon; you will also receive the 1956 dividend.

Q. I already have one UNA membership certificate. I have decided I need more insurance. Is it possible to get it through the UNA or do I have to get it from a big insurance company agent?

A. The UNA will be pleased to be of service as long as the age and insurance limitations as stipulated by the U.N.A. By-Laws are not exceeded.

Theodore Lutwiniak

INAUGURATION BALL 1956

January 28—Stuyvesant Casino (Ukrainian National Home), 140 Second Avenue, N.Y.C. is the date and site for the Metropolitan New York-New Jersey Council's Inaugural Ball. This is a very important date for all Ukrainian Catholic Youth League members and their friends as it is about the only time the entire family gets together for one big reunion and new faces get into the act too.

Our new Council president is Paul Yaroshko of Newark, New Jersey; Vice President Bohdan Derech of Forest Hills, L. I.; Treasurer, Jean Kozik of Sunnyside, L. I.; Secretaries: Helen Winicki of East Meadow, L. I., Helen Yanush of N.Y.C., Marion Ruskiewich of Brooklyn, N. Y.

Our Social and Entertainment directors, Jerry Ikalowych and Joe Gural, promise a terrific reunion and have engaged Bernie Witkowski and his famous recording orchestra for the biggest affair of the year.

Myron Berkiw, our famous membership director, will give away to parish that acquired the quota to win this trophy. Jersey City's Sts. Peter & Paul has kept this trophy for the past two years and everyone is wondering who will win it this time!

Mary Barston.

FINANCIAL STATEMENT of the UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION for December 1955

ADULT DEPARTMENT

ASSETS:

Cash in banks	$ 320,027.33
Mortgage Loans	786,728.26
Bonds	13,379,047.35
Loans to Members	295,267.52
Real Estate	227,828.06
Printing Plant	10,543.79
Total	$15,019,442.31

LIABILITIES:

Mortuary Fund (New System)	$14,293,080.42
Admiqistration Fund	170,442.46
Convention Fund	37,093.10
Indigent Fund	241,106.29
National Fund	15,783.08
Mortuary Fund (Old System)	66,181.34
Reserve Fund	19,292.22
Orphan Fund	108,296.41
Contingent Fund	56,545.20
Old Age Home Fund	9,212.54
Taxes paid in escrow	2,409.25
Total	$15,019,442.31

JUVENILE DEPARTMENT

ASSETS:

Cash in banks	$ 67,328.44
Mortgage Loans	41,321.49
Bonds	2,582,920.50
Loans to Members	9,372.61
Total	$2,700,943.04

LIABILITIES:

Mortuary Fund	$2,630,622.30
Administration Fund	70,328.74
Total	$2,700,943.04

RECONCILIATION

Total Assets Adult Department	$15,019,442.31
Total Assets Juvenile Dept.	2,700,943.04
Total	$17,720,385.35

MEMBERSHIP STATEMENT of the UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

Adult Department	49,492
Juvenile Department	21,511
Total	71,003

A New Course in Ukrainian

A new condensed course in the Ukrainian language will be offered this year by the Department for Ukrainian Studies at the Ukrainian Technical Institute of New York City.

The course will be conducted at two levels. An elementary course will be given for students that have no previous knowledge of Ukrainian, and an advanced course will be offered for those who are to some extent acquainted with the language.

Classes will be held evenings from February 1 till May 1.

Persons wishing to enroll should contact U. T. I. Registrar Office, 320 East 14th Street, New York City, N. Y. Office is open daily from 2 till 7 P.M., except Sundays. Tel GR 5-1971.

LETTERS FROM AMERICA

Letters written by Americans to their relatives and friends abroad convey an intimate picture of the United States. They tell the kind of lives people live, what they think and feel. Letters give personal meaning to such obstract ideas as democracy, freedom and brotherhood.

ST. DEMETRIUS
Ukrainian Center
CARTERET, N. J.
Proudly Presents
ANOTHER BIG NAME BAND
Billie Butterfield
His
FABULOUS TRUMPET
& His Orchestra
Sun. Feb. 5th, 1956
8:30 P.M. Admission $1.85

Dancing Every Friday
This Friday, February 3rd
WALTER KROSS & His Orch.
February 10th
ANDY WELLS ORCHESTRA

Miami, Florida
THE UKRAINIAN AMERICAN CLUB
is now permanently in its own building at
UKRAINIAN AMERICAN CLUB
3938 N. W. 17th Avenue
MIAMI, FLORIDA
Pres. Phone 84-8297
Sec. 82-2692.

Passaic, N. J.
BUTCHER SHOP
Doing $900 weekly.
FOR SALE OR RENT.
Modern fixtures. Smokehouse.
PR 9-5770
Before 7 p.m.

DANCE
given by
UKRAINIAN NATIONAL HOME, INC.,
to be held at
UKRAINIAN NATIONAL HOME
35 West 19th Street, Bayonne, N. J.
SATURDAY EVENING, FEBRUARY 4, 1956
Music by JOSEPH SNIHUR and His Recording Orchestra.
Ticket .70, tax .14, wardrobe .16, Total $1.00

CARTERET, N. J. ◄ ► CARTERET, N. J.
The Combined Societies of St. Demetrius Ukrainian Church of Carteret, N. J.
will observe
37th ANNIVERSARY
of The Declaration of Independence and Unification of Ukraine
and
FIRST ANNIVERSARY
of the ground breaking and inception of St. Demetrius Ukrainian Community Center
SUNDAY, JANUARY 29, 1956
at the NOW COMPLETED CENTER
681-691 Roosevelt Avenue, Carteret, N. J.
9 and 10:30 A.M. Prayers for the liberation and statehood of the Ukrainian people at St. Demetrius Church.
3 P. M. BANQUET at the auditorium of the Center.
6 P.M. CONCERT by the Ukrainian Male Chorus of the Lehigh Valley — Oleksiy Diduch, director, and Ukrainian Folk Dances by the Junior Ukrainian Dancers of New York — Nina Bacad, director.
8 P.M. to? DANCING to the tunes of K-DETS Orchestra, Paul Bodnar, director.
Admission: Banquet-Concert-Dance $3.00 — Concert-Dance $1.50 Dance only $1.00.

U.N.A. BOWLING LEAGUE NEWS

TOP TEAMS MEET COMPETITION FOR DIVISION LEADS

By STEPHEN KURLAK

Lively action among the top teams in both the Newark and Jersey City divisions of the League marked the matches which took place the night of Friday, January 20th. The Newark division leaders, the Penn-Jersey Social Club, lost two games, while its close rival, the Ukrainian Sitch Athletic Association, won two, which resulted in the former's lead being cut down to one game.

The Ukrainian American Veterans, who beat the "Peejays" that night, registered the highest three-game series with a pinfall of 2,556, while the Sitchmen followed up with 2,507. These two teams followed the same order in single game honors by scoring 905 and 880, respectively. Best among the individual scores for the night were a series of 568 pins registered by J. Watson, and a single game of 205 pins rolled up by M. Fedrow.

The hard-to-beat top-notch "A" team of the Jersey City Holy Name Society found its lead of seven games cut down to five when it lost two out of three that same night to the Jersey City Ukes. With two "bumper nights" ahead of them, the A's will find the up-and-coming Blacksheep quintet formidable rivals for the spot. The A's registered the highest single game for the night with a pinfall of 903, while the Jersey City Ukes steam-rollered the pins for a series of 2,468.

BOWLING RESULTS OF FRIDAY, JANUARY 20, 1956

JERSEY CITY DIVISION

Jersey City Ukes	(2)			Sts. Peter & Paul HNS A	(1)		
Tizio, A.	151	171	146	Sakula, W.	136	101	161
Kostick	154	137	137	Pawelko, M.	144	143	215
Gnyra, J.	150	192	183	Samoil, W.	130	155	169
Walczuk, S.	139	142	172	Hoeckele, W.	165	188	178
Rychalsky, M.	193	204	197	Cinurchin, W.	133	171	180
Handicap	14	14	14				
Totals	801	860	849	Totals	708	758	903

Ukrainian Blacksheep	(3)			Jersey City S. & A. Club	(0)		
Karyczak, W.	200	186	130	Chelak, S.	143	144	128
Turczynski, W.	165	150	—	Tizio, G.	103	103	134
Baranik, S.	114	—	153	Lasuk, T.	153	158	136
Kawoczka, W.	149	147	150	Tizio, M.	118	124	121
Zayatz, M.	176	178	173	Blind	125	125	125
Kawoczka, F.	—	178	153	Handicap	49	49	49
Totals	804	839	759	Totals	691	703	693

U.N.A. Branch	435	(2)		Sts. Peter & Paul HNS B	(1)		
Switnicki, P.	126	114	122	Marrosh, J.	158	105	155
Pokorny, V.	110	198	156	Chayka, J.	111	163	132
Kurlak, S.	118	128	137	Barychko, J.	167	141	133
Gulka, A.	120	180	193	Mayerski, J.	116	157	151
Kolba, J.	169	172	178	Zidiak, G.	105	154	139
				Handicap	28	28	28
Totals	643	792	786	Totals	685	748	738

NEWARK DIVISION

Ukrainian American Vets	(2)			Penn-Jersey S. C.	(1)		
Romanyshyn, V.	179	135	190	Magalas, B.	172	155	131
Kalba, J.	174	159	130	Kufta, J.	137	154	170
Popaca, M.	177	195	156	Molinsky, P.	131	142	188
Zolto, L.	143	171	194	Fedrow, W.	189	168	205
Struck, P.	178	188	165	Molinsky, W.	171	161	155
Handicap	8	8	8				
Totals	859	854	843	Totals	800	800	849

Ukrainian Sitch A. C.	(2)			Tridens	(1)		
Watson, W.	196	195	177	Karnick, A.	140	132	150
Chuy, P.	178	133	125	Sheremeta, M.	143	135	132
Fera, W.	170	168	144	Lozowski, A.	144	104	135
Chuy, J.	194	179	156	Singalewitch, P.	163	137	133
Komon, E.	167	—	150	Sheremeta, P.	135	163	179
Kowtko, M.	—	127	—	Handicap	53	53	53
Totals	905	802	752	Totals	778	724	782

Ukrainian Orth. Church	(2)			Ukrainian Y. W. Club	(1)		
Porozok, J.	167	164	167	Keybida, A.	163	149	162
Harmatiuk, S.	127	174	120	Wallinger, J.	157	140	145
Scheskowsky, N.	165	205	191	Chymiy, A.	196	149	149
Karitko, W.	150	159	183	Quinn, B.	129	149	127
Janick, L.	190	178	167	Rewiski, B.	201	177	157
				Handicap	3	3	3
Totals	799	880	828	Totals	849	767	743

First Ukrainian P.M.O.	(3)			St. John's C.W.V., Srs.	(0)		
Golombuski, M.	137	158	155	DeCarvalho, J.	115	125	143
Melnychuk, J.	172	145	160	Kacaper, S.	113	124	112
Weisbecker, J.	135	—	142	Kiselyk, M.	166	152	167
Grentus, M.	148	125	—	Salabun, W.	134	150	153
Dragan, B.	—	163	159	Samila, J.	156	178	137
Zelder, J.	173	162	150				
Handicap	14	14	14				
Totals	779	767	780	Totals	684	729	712

U.N.A. Branch	272	(2)		St. John's C.W.V. Jrs.	(1)		
Banit, W.	143	133	146	Fetsco, W.	142	138	129
Sawchak, T.	140	103	159	Popiuk, S.	120	138	168
Brick, A.	152	124	150	Buryk, H.	119	100	123
Wowchuck, P.	176	105	134	Yaroshko, P.	159	167	167
Gawdun, M.	150	170	168	Hrycyshyn, S.	178	181	157
Totals	761	635	757	Totals	718	724	744

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION LEAGUE TEAM STANDINGS

Jersey City Division

	Won	Lost	High 3 Gme Game	High Pins	Total Pins	Avr.
1. Sts. Peter & Paul HNS A	36	21	958	2533	45116	792
2. Ukrainian Blacksheep, J.C.	31	26	840	2464	43481	763
3. Jersey City Uqes	30	27	870	2468	44186	775
4. U.N.A. Branch 435, N.Y.C.	29	28	962	2699	44328	778
5. Sts. Peter & Paul HNS B	28	29	867	2374	42186	740
6. Jersey City S. & A. Club	17	40	813	2267	39505	693

Newark Division

1. Penn-Jersey S. C., Newark	38	19	923	2560	46581	817
2. Ukr. Sitch A. A., Newark	37	20	978	2677	48293	847
3. Ukr. Amer. Vets., Newark	36	21	917	2532	46021	807
4. Ukr. Orth. Church, Newark	33	24	930	2643	45886	805
5. Tridens, Newark	33	24	911	2533	43798	768
6. 1st Ukr. P.O.M., Newark	31	26	831	2348	42704	749
7. Ukr. Y.W.C., Newark	29	28	934	2634	45445	797
8. St. John's C.W.V., Sr.	26	31	899	2499	43754	767
9. U.N.A. Br. 272, Maplewood	21	36	836	2423	41566	729
10. St. John's C.W.V., Jr.	2	55	792	2186	37494	657

WORTH REPEATING

"Businessmen recognize that the only successful formula for insuring economic progress and an advancing standard of living is to produce more by means of more and better equipment. It is estimated that capital expenditures by industry in 1956 will amount to $32 billion, or nearly 15 percent higher than in 1955." — Harlow H. Curtice, president General Motors Corp.

Inaugural BALL
METROPOLITAN N. Y, N. J. COUNCIL
Ukrainian Catholic Youth League
Saturday, January 28th 1956
STUYVESANT CASINO
UKRAINIAN NATIONAL HOME
140 — 2nd Avenue New York City
Music by BERNIE WITKOWSKI
8:30 P. M. $1.50

"FEBRUARY FROLIC"
sponsored by
UKRAINIAN BOY'S CLUB
of Elizabeth, New Jersey
SATURDAY EVENING, FEBRUARY 4, 1956
UKRAINIAN BALLROOM
214 Fulton Street, Elizabeth, N. J.
MIKE HALASNIK and His Orchestra.
Admission $1.00 Tax Incl. Dancing 9 till ? ? ?
Committee Reserves All Rights.

СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО

Володимир Петришин

НА ШЛЯХУ ДО ТІСНОЇ СПІВПРАЦІ

МІЖ СУСТА Й УКРАЇНСЬКИМИ СТУДЕНТСЬКИМИ КОНФЕСІЙНИМИ Й ІДЕОЛОГІЧНИМИ ТОВАРИСТВАМИ

На початку місяця січня ц. р. Управа СУСТА, маючи на меті скріплення українського студентського руху в Америці і його повне організаційне оформлення та розгорнення діяльности всіх його компонентів на найширшій базі, звернулась з пропозицією до головних управ українських студентських, ідеологічних і конфесійних крайових товариств в Америці відбути спільну конференцію представників в дні 4-го лютого ц. р. для обговорення можливости тісної співпраці між СУСТА та цими товариствами. Тому, що вже тільки кілька днів розділює нас від дати цієї дуже важливої зустрічі в житті українського студентства, ми хотіли б в цій статті висловити кілька думок з цієї нагоди та вказати на спільність деяких проблем, що їх зустрічає кожне студентське товариство, традиційність спільної дії українського студентства та на можливість успіху і користи з цієї співпраці не тільки всіх заінтересованих т о в а р и с т в, але і загально студентського руху та української справи.

Спільність проблем і завдань

Кожному, хто інтересується життям українського студентства, його проблемами і змаганнями і кому залежить на його раціональному і належному високошкільному вихованні, є очевидним факт існування кількох проблем, які є спільними для цілого українського суспільства, а передусім для всього зорганізованого в різних товариствах свідомого українського студентства. До цих спільних завдань треба найперше зарахувати справу матеріяльної допомоги українським студентам в їх студіях та заохоту інших до високошкільних студій, проблему задержання в студентів свідомости їх українськости, чи українського походження та прищеплення їм свідомого патріотизму, здатного на любов всього, що рідне-українське, на піддержання словом, чином і матеріяльними засобами справедливої боротьби українського народу. Не меншої ваги є проблема раціонального вибору фахів студій та вдержання при українській спільноті вже тих молодих науковців, чи професійних фахівців, які після студій включилися в економічне, політичне та суспільне життя нашої нової батьківщини. Не на останньому місці треба згадати вже більш практичного порядку справу інформативно - пропагандивної роботи українських студентів по різних університетах та каледжах та заохота до суспільних студій, а спеціяльно до студій над українознавчими дисциплінами.

Це й інше — все це проблеми, від яких силою природного закону залежить наше суспільне завтра. Найкращим доказом того, що вони є спільними проблемами і турбують душі свідомих студентів, зорганізованих у своїх станових, ідеологічних чи конфесійних товариствах, є факт, що немає майже ніякого студентського конгресу, конференції, зборів, зустрічі і т. п., щоб про них не говорено, не писано, чи не підкреслено в резолюціях. Немає найменшого сумніву, що хоч частинне успішне розв'язання цих проблем у великій мірі залежить від спільної дії всіх компонентів українського студентства. Саме ця спільність завдань і свідомість можливости успіху повинні стати основою нашої співпраці.

Традиційність спільної дії

Українське студентство, може як ніякий інший чинник української спільноти, в краю і на еміграції, може похвалитися не тільки своєю співпрацею, спільними акціями, але і спільним проводом. Правда були й прикрі періоди в житті нашого студентства, під час яких партійно-політична і територіяльна нетолерантність затьмарювали яскравість провідної ідеї спільної дії, одначе вкінці все перемагали — здоровий розум, справжній патріотизм та бажання служити загальній справі. Найкращим прикладом може послужити нам з цього погляду ЦЕСУС, в системі якого, як надзвичайні члени ,співпрацюють всі українські ідеологічні та конфесійні товариства. Ми переконані, що американський терен з його демократичними заложеннями в вихованні та толеранції є далеко більш пригожий до співпраці різних груп у системі СУСТА.

Співпраця в практичній роботі

На нашу думку одним з головних аргументів, які промовляли б за спільною дією всіх груп українських студентів, є можливість більшого успіху у практичній роботі різних товариств та впливу на завтрішню суспільно-громадську і політичну структуру української спільноти закордоном. С багато акцій і задумів, що їх плянує чи здійснює чи то СУСТА, „Зарево", „Обнова", ТУСМ чи якесь інше студентське товариство, які одначе є загальними, важливими і корисними для всього студентства, а не тільки для членів чи прихильників однієї чи другої групи. Звичайно, належне виконання такої акції чи задуму вимагає концентрації сил найздібніших людей всіх середовищ та підтримки всього студентства. Згадати б хоч такі акції, як організація різних ідеологічних конґресів, інформативно - наукових конференцій, високошкільних тижнів, видавання академічного журналу, міжнародна і внутрішня репрезентація і т. д. Було і є багато справ, які можна було б успішно виконати для добра усього студентства, якби була в нас спільна дія всіх груп. Згадати хоч би факт, що неспівдія студентських товариств є в великій мірі причиною того, що студентство немає ніякого голосу в рішеннях УККА, хоч в системі і характері діяльности УККА студентство може відіграти велику ролю. Те саме можна сказати і про збіркову акцію Українського Студентського Фонду, яка повинна бути далеко успішнішою.

Нерідко бачимо, як якесь товариство, після витрачення великої кількости часу й енергії для підготови ідеологічної конференції чи якоїсь іншої імпрези, нарікає на неспівмірний успіх тому, що було замало учасників і заінтересування. Не раз майже такі самі імпрези й акції організується окремо двома, а то й більше, товариствами, хоч неуспіх майже очевидний. Нам здається, що було б далеко більше зацікавлення, візьмемо для прикладу, ідеологічною конференцією, коли б слухач знав, що ту саму ідеологічну, філософічну, чи економічну проблему розглядатиме кілька доповідачів-прихильників різних політичних, філософічних чи економічних напрямків. Така конференція була б дійсною трибуною виміни думок і поглядів та шуканням все нових і кращих синтетичних і аналітичних форм.

На основі наших відомостей про потенційні сили українського студентства, ми переконані, що якби різні акції й імпрези пляновано й уряджувано спільно — при цьому ніяке товариство не мусіло б відрікатись своїх поглядів — то вони були б зорганізовані найкращими українськими студентськими силами і на найвищому рівні. Така постава звернула б на себе увагу всього студентства, молоді, а то й громадянства. Успіх напевно був би бажаний. Що більше, такий підхід до діла в тісній співпраці виключили б всяку можливість подвоєння різних акцій та нездорове суперництво з їхніми сумними наслідками, а що найважливіше, завдали б смертельного удару всім затіям провінційщини, вузько - групової і релігійної виключности, які все більше врізуються в живе тіло української спільноти. На їх місце вони внесли б ідею справжнього патріотичного і соборницького підходу до всенаціональних і державницьких справ та дали б основу народження толеранції, яка є абсолютно необхідною в співжитті одиниць і груп з різними поглядами та розумінням. Об'єднана такою співпрацею та всесторонньою толеранцією українська академічна молодь може стати чинником тиску знизу на наші суспільно - політичні чинники, вимагаючи від них державницького підходу у всіх всенаціональних справах та повної консолідації. Така постава ґарантувала б також, що в недалекій майбутньості, коли силою природнього закону, провід українським суспільно - політичним життям опиниться в руках теперішньої академічної молоді, він діятиме в дусі консолідації, співпраці та толеранції.

Це було б кілька думок про студентську співпрацю, які напевно снуються в умах неодного студента. Це був би і загальний погляд, з яким СУСТА хоче стати до співпраці. Ми переконані, що українське студенство, зорганізоване в своїх різних конфесійних й ідеологічних товариствах, переймаючи світлу традицію своїх попередників, знайде шлях до тісної співпраці в системі СУСТА. В такий спосіб наша спільна праця буде більше успішною сьогодні та прокладатиме шлях до нашої місії завтра.

З КАНЦЕЛЯРІЇ СУСТА

1. В половині місяця січня ц. р. Управа СУСТА розіслала по всіх студентських громадах та клюбах свій черговий Обіжний Лист, в якому порушено різні ділянки діяльности Союзу Українських Студентських Товариств Америки.

2. З метою скріплення українського студентського руху в Америці та його повного організаційного оформлення, Управа СУСТА звернулась з пропозицією до головних управ українських студентських ідеологічних та конфесійних крайових товариств в Америці відбути спільну Конференцію представників в дні 4-го лютого ц. р. для обговорення можливости тісної співпраці між СУСТА та цими товариствами.

3. Управа СУСТА звертається з проханням до всіх громад та клюбів, які ще не розчислилися з розпродажі святочних карточок, щоб це зробили негайно тому, що згідно з умовою, Управа є зобов'язана заплатити певну суму грошей не пізніше дня 1-го лютого ц.р.

4. Управа СУСТА з приємністю повідомляє українське студенство, що її голова, п. Олег Федишин був призначений викладачем мов на Michigan State University на весняний семестер 1956 р. З цієї нагоди Управа СУСТА бажає п. Олегові Федишину якнайкращого успіху в його професійній праці.

З нагоди вінчання колеги Володимира Стойка, постійного співпрацівника Управи СУСТА та головного редактора „Студентського Слова", органу СУСТА, з панною Мирославою Грендис, студенткою Гантер Коледжу, Управа СУСТА передає їм свої найщиріші побажання здоров'я і щасливого подружнього життя.

З ТВОРЧОСТИ МОЛОДИХ МИСТЦІВ

С. Геруляк „Забуття" (туш)

(Одна з картин, що буде виставлена на виставці Товариства Українського Мистецтва в Літературно-Мистецькому Клюбі).

ЛІТЕРАТУРНА СЕКЦІЯ МОЛОДИХ

Завданням кожного мистця є дати щось нового, свіжого й оригінального, або, як популярно висловлюються, щось неповторного. Кожний новий літературний, образотворчий чи музичний твір мусить мати своє власне обличчя, різко викарбоване мистецькою індивідуальністю творця. Оце і є ті підвалини, на яких базується діяльність Літературної Секції Молодих. До цього треба ще додати, що західня література є отим невичерпним джерелом, є тим світилом, на яке ми орієнтуємось. смось.

За короткий час існування Літературної Секції (від 21.9. 1955 р.) відбувся цілий ряд вечорів, на яких члени Секції читали свої твори й дискутували. Але правдивим нашим досягненням була зустріч і зближення двох літературних поколінь: старшого й молодшого. (При цьому варто було б відмітити, що наше громадянство і преса даремно били в дзвін тривоги, що, мовляв, між молодою і старшою ґенераціями виростає пропасть; бо не биття в тривогу, а зрозуміння і трішечки, трішечки доброї волі потрібно). Конструктивна критика старших письменників та літераторів (В. Барки, Ю. Дивнича, Б. Подоляка, Л. Лимана) є отим повітрям, яке саме тепер нам, просто, необхідне, без якого неможливо було б молодим мистцям рости.

Взаємна виміна думок, передача літературного досвіду старших і критика, безнастанна праця і бурхливі творчі шукання — це атмосфера Літературної Секції, в якій живемо, в якій творимо і в якій хочемо себе остаточно знайти.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УСГ В НЮАРКУ

На останніх Загальних Зборах УСГ, Нюарк, дня 18 грудня 1955, після звітувань і обговорення діяльности Громади до нової Управи обрані такі студенти: Я. В. Криштальський — голова; Я. Турянський — заступник; М. Пришляк і Р. Федасюк — секретарі; С. Косоноцький — фінансовий референт. До Контрольної Комісії ввійшли: Б. Кізюк — голова; Л. Гайдучок і В. Сахно — члени. До Товариського Суду обрані: Н. Почтар — голова; С. Косановський і Качмарський — члени.

Богдан Певний

„ЛЕГКО КРИТИКУВАТИ, ТЯЖЧЕ ТВОРИТИ"

(Думки до дискусії)

У цьому місяці минає два роки від дня, коли то група студентів - українців, що студіюють плястичне мистецтво в американських мистецьких школах заснувала Товариство Українців Студентів Мистецтва. З нагоди двохріччя заснування Товариства, як і теж з нагоди Другої Виставки праць молодих мистців, що відкриться в залях Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку, дня 10 лютого 1956 року, хочу поділитись кількома думками з читачами „Студентського Слова".

Здавалося б, що наявність професійного товариства молодих мистців є явищем зовсім зрозумілим, а два роки існування такого товариства є замалим проміжком часу для того щоб в будь-якій мірі можна було робити підсумки праці дано організації. Одначе, у нашому випадку мусимо взяти під увагу кілька фактів, що багатомовно говорять про важливість існування Товариства Українців Студентів Мистецтва в українському мистецькому житті.

Поперше, мусимо ствердити, що Товариство Українців Студентів Мистецтва являється першою українською, професійною організацією студентів мистецтва, яка була заснована після другої світової війни, тобто після 15-літньої порожнечі, що панувала в українському мистецькому світі в царині молодого мистецького доросту. Сам цей невідрадний факт відсутности нових дозріваючих мистецьких сил повсякчасно непокоїв наших мистців, яких жаль та нарікання можна було не раз знайти на сторінках української преси. „Старі стовпи падають, середущі похилились, а молодих не видно", як писав мистець С. Гординський у одній з своїх статтей, друкованих у щоденній пресі. Здавалося, що після масового переселення нашої еміґрації за океан, це трагічне становище мусіло б ще більш загостритись. На це вказувало ряд нових спостережень. Загальна погоня за грошем та боязнь перед непевною майбутністю вільних професій, скеровували нашу молодь, дуже часто недобровільно, вибирати як мету студій більш практичні та стабільні фахи.

Одначе, поминаючи всі зловіщі пророцтва, знайшлася горстка сміливців, що пішла за покликом своїх бажань. Серед цієї горстки були майбутні члени нашого товариства. Можливо у цій самопосвяті та незалежному виборі криється уся сила та відмінність нашого товариства від інших студентських організацій, сила, що дозволила його членам перейти межі буденної організації і створити дружній моноліт, інтелектуальне середовище, про яке, між іншим, писав відомий наш мистець і критик Юрій Соловій: „. . . Мені почасти відомо, якими ґрадаціями проблем і пристрастями живе це молоде мистецьке середовище, і дуже приємно ствердити, що діяпазон розмов в цьому полі гідний всякої духової молоді (ми раніш заздрили, наприклад, німецькій студіюючій молоді)" („На першому кроці", Сучасна Україна, 17 квітня 1955 р.).

На цьому місці треба відмітити, що саме ця молода мистецька група постала зовсім самостійно, без будь-яких впливів чи натиску збоку мистецьких та студентських середовищ і вже як, організована цілість прийняла протекторат Об'єднання Мистців Українців в Америці та посередньо через „Студентське Слово" нав'язала зв'язки з СУСТА. Беручи під увагу цей факт, проф. В. Січинський зовсім слушно зауважив у своїй рецензії на першу виставку праць членів Т-ва: „. . . Бо уявім собі, що почалося б організоване „притягання" молодих мистецьких сил, влаштовування прилюдних „дискусій" над вічною проблемою „батьків і дітей", взаємне недовір'я, „ідеологічні" розходження і так далі. Подібна дискусія при наших „темпераментах" і засягнення „провідних верств", безсумнівно, кінчилися б загостренням розбратом, а то і „формальним" розбиттям! . ." („Молоді українські мистці", Свобода, 25 березня 1955 року).

Зовсім зрозуміло, що створення нашого Т-ва українські мистці зустріли з великою прихильністю, що й у великій мірі помогло нам зміцнити основи нашої організації. Коли пишу ці рядки, передімною лежить лист від голови Об'єднання Мистців Українців С. Литвиненка з квітня 1954 р., адресований до мене, як тодішнього голови Т-ва, з якого можемо довідатись, якою несподіванкою для мистців була вістка про наявність студентів мистецтва.

Скульптор С. Литвиненко, між іншим, писав:

„. . . З великим зацікавленням прочитав Вашу статтю „Ліґа Студентів Мистецтва", бо почув про речі мені невідомі, цікаві. Зокрема, дуже мило було мені довідатись, що в Ню Йорку нараховуєте коло двох десятків студентів мистецтва . . . Тому дозвольте започаткувати співпрацю і співорганізованість . . . Як бачите, є між нами старі, є середущі і є наймолодші, не має лише молодих . . ."

Та, не зважаючи на прихильне ставлення до мол. українських мистців, відчувалось їхню насторожливість, н е п е вність. Тут прийшлося зустрітися молодим адептам листецтва з новим поколінням, яке виросло у чужих середовищах. Ми читали на устах мистців невисказані питання: Хто вони ці молоді мистці? Чи не просто молоді люди, для яких мистецтво є лише одним з поривів юнацьких літ? Наскільки на них тяжить сучасна погоня за оригінальністю та новими „ізмами"? Хто вони?

Мистець А. Малюца писав: „Вистава шкільних праць студентів американських мистецьких шкіл може стати (!!!) подією вийняткової культурної ваги . . ." („Записки про мистецтво", Свобода, 17 грудня 1954). Мистецтвознавець В. Січинський вже після виставки писав про свої передвиставові вагання „. . . Назагал, виставка, поза всякими сподіваннями (!!!) стоїть на високому мистецькому рівні і являється помітним явищем в українському мистецькому житті Америки . . ." („Молоді українські мистці", Свобода, 25 березня 1955). Навіть наші товариші, студенти інших ділянок, висловлювали свої сумніви. В. Петришин, тоді студент Колумбійського університету і визначний студентський діяч, а тепер професор математики в Нотардам каледжі, писав на сторінках „Студентського Слова": „. . . Ідучи на виставку, не одному з нас виринуло питання — з чим виступлять наші молоді мистці, який вплив має на них чужа духовість, середовище, школа і т. п.? . . . На здивування багатьох глядачів, вплив чужої духовости та середовища на студентів мистецтва далеко менший, як того можна було сподіватись . . ."

Та з-поміж усіх цих питань найбільш турбувало мистців наше ставлення до надбань українського мистецтва у минулому. Мистці хотіли довідатись, чи і наскільки ми відірвались від української культури, чи і наскільки ми зденаціоналізувалися.

Мистець П. Мегик, один з найбільших прихильників адоптації нашого Т-ва в українських мистецьких колах, про що ми могли довідатись на З'їзді Українських Мистців в Ню Йорку, присвятив цьому питанню цілу статтю („З українського мистецького життя", Америка, 21 лютого 1955 р.), у якій висунув ряд цікавих думок про значення національної культури в мистецтві та дав нам багато цінних порад.

Розв'язка національного питання в українському мистецтві вже віддавна турбує наш мистецький загал і близька вона нам у такій самій мірі, як і старшим мистцям, хоч вона для нас виринає у новому і дещо відмінному вигляді.

Річ у тому, що поколінню до якого ми належимо, довелося поділяти долю Гомерового Одисея — долю вічного скитання. Що більше, ми не мали можливости зазнати втіхи споминів про рідний край, якими так щедро обдаровані наші батьки. У кращому випадку, деякі з нас пам'ятають Україну, як сон дитячих років. Ми виховались частинно в Західній Німеччині, частинно вже тут в Америці. Тут ми добували своє знання, переймались тутешніми турботами і ідеями. Серед тих ідей і нового фольклору нашому поколінню однак не довелося знайти батьківщини, духовости, яка полонила б нас цілих. Ми скрізь були і залишилися вигнанцями. Чим далі ми віддалялися від України, тим більше і сильніше ми відчували тугу за тією чарівною казковою нашою Батьківщиною. Україна стала для нас не лише країною наших батьків, не лише континентом, що десь там за морем, вона набрала більш абстрактного та всеохоплюючого значення. Україна стала для нас втіленням усіх найбільш шляхотних почувань, змагань та ідеалів. Вона стала нам символом боротьби за життя і правду. Що правда, ця наша любов до Батьківщини не є такою бурхливою, якою вона була у молоді 30-х років. На це не позволяють і обставини, у яких ми опинилися, а і в дечому наше світосприймання. Наприклад, молоді 30-их років у Західній Україні були притаманними ідеї тоді квітучого націоналізму в українському „вістниківському" виданні — у нас вони виступають у більш злагідненому варіянті, без сумніву під впливом ідей західньоевропейського гуманізму. Для нас Ніцше перестав бути пророком, а багатьом з нас його місце зайняв Сартр з ідеями екзистенціалізму та інтелектуальної і н т е рнаціоналізації. Чимало впливу на формування нашого світогляду можемо завдячувати Фройдові і його теоріям психоаналізи. Ідеалізм минулого покоління уступив місце сучасному раціоналізмові. Отримуючи мистецьку освіту в чужих школах, вивчаючи техніку та тематику великих майстрів минулого і сучасного, сприймаючи ідеї нових мистецьких течій, ми все глибше почали розуміти саму суть мистецтва. „Мистецтво — це не те, що ми бачимо, а те що ми маємо в нас самих" — як каже О. Архипенко. Мистецтво стало для нас виявленням наших думок, переживань та емоцій. Саме тому, що ми розуміємо мистецтво, як потенціональний вияв свобідного духа мистця та образове відображення сучасних ідей та інтелектуальних надбань, ми скоріш схильні бути визнавцями тад званого „модерного" мистецтва, а слідом за тим прихильниками нових шукань у маюбутньому.

На цьому місці я хотів би поставити питання, у чому властиво криється суть національного мистецтва, яке нам так гаряче рекомендують деякі із старших мистців? Ми хочемо знайти її! Де маємо її шукати?

П. Мегик у вище згаданій статті пише: „. . . Якщо молоді мистці не мають ніякого духового контакту із старшими мистцями, які хоч частину свого життя провели в атмосфері рідної землі, то може наступити духове відірвання від духових надбань у минулому . . ."

Ми старалися нав'язати контакти з нашими мистцями усіма нам приступними дорогами. Ми повсякчасно бажали затерти наші розходження, навчитися, заповнити прогалину, яка відрізує нас від надбань українського мистецтва. Майже скрізь нам простягали дружню руку, навіть більше — втаємничували нас у свої проблеми і робили їх нашими. Та, не зважаючи на всі наші старання, будьмо щирими; нам таки не довелось знайти українського національного малярства у такому вигляді, у якому його представляє українська критика — тобто зі самостійними стильовими рисами та образотворчими ідеями. Здебільша ми знаходили лише кращі або гірші відбитки з а х і д ньоевропейських мистецьких течій. Безперечно, були вийятки (де їх немає), у яких були чітко помітні впливи традиційної української візантійщини (напр., нео-візантійські по сучасному оформлені темпери П. Холодного), українського фолкльору (тематично українські праці М. Бутовича та Г. Мазепи) та староукраїнських праісторичних зразків (розпись кераміки Я. Гніздовського).

Ми ствердили сумний для нас факт, що наше сучасне малярство, не зважаючи на великі спроби (маємо на увазі творчість М. Войчука та кубізм П. Ковжуна) і до сьогодні стоїть на поземі 1900-их років у Франції, хіба ж знову таки за малими вийятками, що до речі є лише індивідуальними здобутками поодиноких мистців (Архипенко, Грищенко, Соловій і ін.), а не виявом якогось національного мистецького руху чи течії.

Здається, найкращою нагодою пізнати наочно, не з книжок, яких до речі також не має (мрієм мати в руках Історію Українського Мистецтва!) творчість наших мистців недавно-минулого ми мали на виставці творів померлих мистців першої половини 20-го століття, що відбулася в Ню Йорку від 16 до 30 жовтня 1955 року. Та і тут ми були примушені глибоко розчаруватись. З творчости М. Войчука, що найбільш переконливо мусіла б до нас промовляти, і що являла собою здобутки імпресіоністів, поєднані з українською традиційною візантійщиною та з її декоративними і композиційними осягами, нам показано лише одну працю — портрет В. Лепкого — що не може аж ніяк репрезентувати монументалізму — бо це є реалістичний портрет з академічною манерою. (Ми свідомі того, що творчість П. Войчука як і інших монументалістів була знищена большевиками у 30 роках. Мусимо також висловити жаль, що спроби відновити монументалізм, хоч і у малих формах тут на еміґрації мистцем М. Вайляндом не зустріли прихильности ані в нашої критики, ані в мистців). Найсильніше заступлена на виставці була школа „так званих" українських імпресіоністів, пишемо „так званих", бо в дійсності українських імпресіоністів чимало речей різнить від імпресіонізму, як ми його звекли розуміти. Наші імпресіоністи, це радше академіки, що малюють на свіжому повітрі і це лише одно, що лучить їх з імпресіоністичним рухом.

Вийятком у цьому випадку, між кількома іншими, становить творчість О. Новаківського, у якій знаходимо змагання до синтези кольору з експресивними тенденціями.

Але де ж у тому всьому „український стиль"?

А зрештою, що розуміємо під українським малярством? Чи сюжет? Чи техніку? Чи справді мистця українця? Чи може праці мальовані на Україні?

Мистець М. Дмитренко, відповідаючи на подібні питання, писав у альманасі „Українське мистецтво" ч. 2 таке: „Конкретно, на це відповісти не легко, бо це проблема, що зачіпає притаманний українській душі характер вислову за допомогою властивої нашому почуттю форми".

Але, який власне характер вислову притаманний українській душі і яка форма властива нашому почуттю, таки М. Дмитренко не сказав, та й не зробив цього хтонебудь інший. У цьому випадку мова вже не йде, про який небудь конкретний національний стиль, самостійний та продуманий, а про дію, яку по англійськи називаємо Sedimentation, що у переносному значенні можемо назвати експресивною притаманністю, тобто підсвідомим процесом, через який індивідуальний, расовий, соціяльний та культурний характер мистця відбивається на його творчості.

Чи не час було б нашим критикам призадуматися власне над подібними питаннями.

Таку плутанину понять та осудів пропонують молодій генерації під покришкою „українського" мистецтва деякі з наших мистців та критиків. Але у цю хвилину наш жаль таки не є скерований супроти мистців-українців, бо ж маємо мистців, що не зважаючи на всі труднощі, таки наполегливо шукають розв'язки українського, мистецького гордієвого вузла (наприклад Я. Гніздовський, Г. Мазепа, П. Холодний, Ю. Соловій, М. Бутович та інші), наші очі звертаються до нашого суспільства, керма якого є в руках людей з дрібномістечковими зацікавленнями, що не розуміють правдивої ролі та цілі мистецтва, а трактують мистецтво по „просвітянському", як недуже потрібний додаток, якого завданням є упрасмнити життя або у кращому випадку, як засіб, що має служити для пропагандивних цілей тої чи іншої політичної течії. Мистець, як людина, тісно пов'язаний зі своїм суспільством і тому загальний інтелектуальний рівень його оточення не рідко впливає на його ментальність, а тим самим і на творчість. Мистець потребує глядача, який міг би розуміти його творчість, оцінив би його шукання а тим самим побуджував би його до дальших шукань та осягів. На жаль, рідко коли суспільство розуміло мистця, звідти і наслідки: — „Pereat mundus, fiat ars" — мистець тікає від життя у мистецтво, творить свій власний світ і в ньому живе. Тому, нема що нарікати — маємо мистецтво на яке ми заслужили.

Богато більше думок снується з нагоди другої виставки членів нашого Т-ва та на жаль розмір цієї статті не дозволяє на їх висловлення. Хотілося б ще поділитися з читачем нашими хоч і скромними та формальними осягами. Мушу в першу чергу згадати, що минулого року наш член Л. Кукрицька здобула на колюмбійському університеті найвище тут мистецьке звання, мастер дегрі,, другий наш член А. Оленська дістала Вечелор дегрі в Гантер Каледж, як також це саме звання дістали в Ситі Каледжі В. Пачовський та Я. Паливода. З. Онишкевич з успіхом брав участь у репрезентативній виставці американських акварелістів, експонуючи акварелю „Після дощу", яку українська публіка зможе оглядати на нашій виставці. Цього року ряди нашого Т-ва поповнились новими членами: молодою маляркою Славкою Геруляк, — що тепер викладає малярство у Мангетевіл Каледжі та двома студентами з Пратт Інституту: Є. Саламахою та В. Вачинським. На нашій другій виставці братиме участь як гість наша наймолодша прихильниця Христина Оленська. Виставляючи праці Х. Оленської й інших запрошених гостей наше Товариство хоче заохотити молодь до студій мистецтва і показати, що двері нашого Т-ва широко відкриті перед усіма молодими мистцями, які виявляють бажання з нами працювати.

Минулого року ми заплянували розгорнути діяльність Т-ва поза межі Ню Йорку і наші пляни у деякій мірі увінчалися успіхом. У виставці візьмуть участь молоді мистці з інших міст і, як ми сподіємося започаткують цим реалізацію наших плянів розбудови Т-ва.

Богдан Рубчак

В кімнаті ста люстер, самозакоханий,
гарно викривленим я багу себе. І тільки
в сірому саді мурів — на поверхні мурів — мій відблиск
мене не може зрадити ніколи.

Часто я одягаю пишні шати. Вони
щедробарвно блистять на мені
на мініятюрній сцені мого інтимного театру.
Але у голім

білім світлі — між кущами камінного саду —
убрання зовсім сіріє, блідне казкова маска, стікає
грим гротеску і я
знову стаю собою.

РІК III. СТУДЕНТСЬКЕ СЛОВО Ч. 1 (24)

Статті, підписані повним ім'ям і прізвищем, чи тільки ініціялами, не конечно висловлюють погляди Управи СУСТА, чи Редакції.

STUDENT'S WORD

Редаґує Колеґія з рамени Пресової Комісії СУСТА
Гол. редактор: Володимир Стойко.
Editor: Volodymyr Stoyko
405 East 5th Street, New York City, N. Y.